

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 9/2011-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. januára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť J. T., P., zastúpenej advokátkou JUDr. D. K., P., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 57/2010, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. T. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. októbra 2010 doručená sťažnosť J. T., P. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 57/2010. Podaním doručeným

ústavnému súdu 8. novembra 2010 bola sťažnosť doplnená o splnomocnenie sťažovateľky na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátkou JUDr. D. K., P.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že návrhom z 11. februára 2008 sa sťažovateľka v postavení navrhovateľky domáhala proti odporcom 1. R. v P. a 2. Nadácia R. (ďalej len „odporca v druhom rade“) vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 942 512 Sk s príslušenstvom. Konanie bolo vedené na okresnom súde pod sp. zn. 20 Ro 40/2008. Súčasťou návrhu bola aj žiadosť sťažovateľky o oslobodenie od súdnych poplatkov. Uznesením okresného súdu č. k. 20 Ro 40/2008-33 z 28. novembra 2008 bolo sťažovateľke priznané oslobodenie od súdnych poplatkov nad sumu 25 000 Sk. Okresný súd po viac ako dvoch rokoch od podania návrhu vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 20 Ro 40/2008-37 z 19. februára 2010. Proti platobnému rozkazu podal odporca v druhom rade odpor 8. marca 2010.

Sťažovateľka sťažnosťou zo 17. augusta 2010 adresovanou predsedníčke okresného súdu namietala prieťahy v konaní. Na sťažnosť sťažovateľky odpovedala predsedníčka okresného súdu prípisom sp. zn. 1 SprO 1282/2010 z 27. augusta 2010, v ktorom sťažovateľke oznámila, že v jej právnej veci je nariadený termín pojednávania na 20. október 2010. Na pojednávaní konanom 20. októbra 2010 okresný súd rozsudkom návrh zamietol a zaviazal sťažovateľku na náhradu trov konania. V čase podania sťažnosti ústavnému súdu nebola vec ešte právoplatne skončená.

Sťažovateľka zastáva názor, že *„Okresný súd Prešov od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu do jeho vydania a od podania odporu zo strany odporcu v 2. rade do vytyčenia termínu pojednávania konanie neúmerne predlžuje (od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu do jeho vydania a doručenia uplynula doba 2 rokov, a od podania odporu zo strany odporcu v 2. rade do termínu pojednávania uplynula doba 7 mesiacov), čím porušil moje základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.“*

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd o jej sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn.: 14 C 57/2010 porušil základné právo J. T., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

2. J. T. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10.000 Eur (slovom: desaťtisíc eur), ktoré je Okresný súd v Prešove povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Okresnému súdu v Prešove prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn.: 14 C 57/2010 konal bez zbytočných prieťahov.

4. Okresný súd v Prešove je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia J. T., ktoré je povinný zaplatiť právnej zástupkyňi sťažovateľky advokátke JUDr. D. K., P. vo výške 303,30 Eur do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané

zákonem, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Z citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

Ústavný súd si ešte pred predbežným prerokovaním si vyžiadal od okresného súdu príslušný súdny spis, z ktorého zistil toto:

1. Návrh sťažovateľky na vydanie platobného rozkazu z 11. februára 2008 bol okresnému súdu doručený 12. februára 2008.

2. Okresný súd uznesením č. k. 20 Ro 40/2008-33 z 28. novembra 2008 sťažovateľke priznal oslobodenie od súdnych poplatkov nad sumu 25 000 Sk.

3. Dňa 6. mája 2009 okresný súd vyzval sťažovateľku na úhradu súdneho poplatku v sume 829,50 € (sťažovateľka zaplatila súdny poplatok 22. mája 2009).

4. Okresný súd vydal 19. februára 2010 platobný rozkaz č. k. 20 Ro 40/2008-37, proti ktorému 8. marca 2010 podal odporca v druhom rade odpor.

5. Po podaní odporu bola právna vec sťažovateľky 11. marca 2010 zapísaná do registra „C“ pod sp. zn. 14 C 57/2010 a zákonným sudcom sa stal JUDr. E. V. (ďalej len „zákonný sudca“).

6. Zákonný sudca pokynom z 24. marca 2010 nariadil kancelárii doručiť odpor spolu s výzvou na vyjadrenie sťažovateľke.

7. Uznesením sp. zn. 14 C 57/2010 zo 7. apríla 2010 okresný súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach.

8. Sťažovateľka podala 17. augusta 2010 sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorú adresovala predsedníčke okresného súdu.

9. Dňa 23. augusta 2010 okresný súd nariadil termín pojednávania na 20. október 2010.

10. Predsedníčka okresného súdu odpovedala na sťažnosť sťažovateľky prípisom sp. zn. 1 SprO 1282/2010 z 27. augusta 2010, v ktorom sťažovateľke oznámila, že v jej právnej veci je nariadený termín pojednávania na 20. október 2010.

11. Na pojednávaní konanom 20. októbra 2010 okresný súd rozsudkom návrh sťažovateľky z dôvodu premlčania nároku zamietol a zaviazal sťažovateľku na náhradu trov konania; rozsudok bol písomne vyhotovený 19. novembra 2010 a v ten istý deň aj expedovaný (právnej zástupkyňi sťažovateľky bol doručený 24. novembra 2010).

12. Proti rozsudku okresného súdu podala sťažovateľka odvolanie (keďže od 10. decembra 2010 sa spis nachádzal na ústavnom súde, nemohol byť dosiaľ predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní).

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že bezprostredne potom, ako sťažovateľka podala sťažnosť na prieťahy v konaní predsedníčke okresného súdu, bol vo veci nariadený termín pojednávania a okresný súd na tomto pojednávaní (v lehote dvoch mesiacov od podania sťažnosti) vo veci rozsudkom meritórne rozhodol, pričom v zákonom ustanovenej lehote (§ 158 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku) rozsudok aj vyhotovil a odoslal účastníkom konania.

V nadväznosti na uvedené zistenia ústavný súd poukazuje na svoju stabilizovanú judikatúru, podľa ktorej v prípadoch ak rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1

ústavy, v ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní pred všeobecným súdom, vyžaduje preukázanie podania sťažnosti proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov predsedovi príslušného súdu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“). Takúto sťažnosť ústavný súd považuje za účinný právny prostriedok ochrany takých základných práv, ktoré súvisia so základným právom na súdnu ochranu, ako aj so základným právom na konanie bez zbytočných priet'ahov (napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04).

V danom prípade sťažovateľka sťažnosť predsedníčke okresného súdu podala, pričom v dôsledku jej podania okresný súd zabezpečil odstránenie priet'ahov v konaní tým, že okamžite nariadil vo veci pojednávanie a meritórne o nej rozhodol. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoj právny názor vyplývajúci z jeho doterajšej judikatúry, podľa ktorého ak sa náprava vo veci sťažovateľa zabezpečí v rámci všeobecného súdnictva, tak ústavný súd v zásade nemôže vysloviť porušenie sťažovateľom označeného základného práva (m. m. I. ÚS 191/06, IV. ÚS 263/08), pričom v okolnostiach posudzovaného prípadu táto skutočnosť zakladá aj dôvod na odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní.

Keďže v danom prípade po podaní sťažnosti podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch okresný súd zabezpečil odstránenie priet'ahov v namietanom konaní, neexistoval dôvod na prijatie sťažnosti sťažovateľky na ďalšie konanie, a preto ústavný súd pri predbežnom prerokovaní rozhodol o jej odmietnutí sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2011